

درگذشت صاحب فرهنگ

۳ آریان پور برای
خیلی از ما یک اسم و
عنوان نبود؛ چیزی
شیوه بک برند بود.

فرهنگ لغات آریان پور
که یک نسخه از آن در بسیاری از خانه‌ها و
مدرسه‌ها وجود داشت یا آموزشگاه‌های
آریان پور این حس را ایجاد می‌کرد که نه با یک
شخص که با یک نشان طرفیم اما واقعیت
ماجرایی است که این نام و نشان از
فرهنگ‌دوسی یک انسان سرجشمه
می‌گرفت؛ انسانی که دیگر در میان نمی‌ست.
شاید در سال‌های تحصیل یا حتی بعد از آن
هم به این مرد که خدماتی انجام داده بود،
توجه نکرده باشیم اما در هر صورت چیزی از
این واقعیت کنم نمی‌شود که منوچهر آریان پور
یک از مردان بزرگ فرهنگ این سرزمین بود.

منوچهر آریان پور، چهه این هنرمند
البته نه به انتخاب خودمان؛ همه
سال‌هایی که او صرف خدمت به فرهنگ و
ادبیات وطن کرده، دلیل است تبار دیگر
یاد کنیم از للاش‌ها و دستاوردهای او
برای همه مردم ایران و نیز اهالی کاشان و
پادشاه را گرامی بداریم، منوچهر آریان پور
اواسطه همین هفتاد در سال‌گذاری در آمریکا
درگذشت. او فرهنگ‌لغت آریان پور بود که
یادگار مهمی برای علاقه‌مندان به کسب
علم و دانش محسوب می‌شود.

منوچهر آریان پور مفتخر شهریور ۱۳۰۷ در
کاشان به دنیا آمد و سال ۱۳۴۸ مدرسه‌عالی
ترجمه را به کمک پدرش بنانگذاری کرد.
سال ۱۹۵۸ با نگارش رساله‌ای درباره والتراولی
از دانشگاه کلارادو دکترای گرفت و در سال‌های
آغازین دهه ۱۳۵۰ به کمک انشجوابان
و برخی استادان همان مدرسه‌علی تالیف
«فرهنگ آریان پور» را شروع کرد که تیجه‌اش
همان فرهنگ لغات فارسی به این پور است.

او پس از فارغ‌التحصیلی در دانشگاه‌های

آمریکا تدریس هم می‌کرد و سال‌های

زیادی خارج از کشور سکونت داشت اما از

وطن غافل نبود. منوچهر آریان پور

سال ۱۳۲۸ کل اموال موروثی خاندان

آریان پور کاشانی را به دانشگاه کاشان

هدیه کرد. او همچنین علاوه بر این حق

تالیف کتاب‌های خود را پس از مرگ به این

دانشگاه واگذار کرد.

در گزارشی که ایستا منتشر کرد، اعلام شده

که عباس کتابی سرپرست دانشگاه کاشان

در پیام درگذشت منوچهر آریان پور را

تسلیت گفته و نوشته است: «درگذشت

آقای دکتر منوچهر آریان پور کاشانی،

فرهنگ‌نویس نامی معاصر از خیرین

دانشگاه کاشان را تسلیت عرض

می‌کنم. دکتر آریان پور علاوه بر آن که با

فرهنگ‌های لغت و مطالعات در ریشه‌بایی

لغات مشترک فرهنگ‌های هند و اروپایی

شناخته شده است، در اوقات دوستی و

علاقة به ایران، همه آموخته‌ها و

اندوخته‌های خودش را ارزانی مرمد

سرمزینش می‌دانست.

او سال‌ها در دفعات مختلف به ایران،

زادگاهش کاشان و دانشگاه کاشان آمد و

برای دانشجویان و استادی کرسی درس و

سفرخانی علمی عمومی برگزار کرد و باحضور

در مجامع مختلف به ترغیب و تشویق افسار

مخالف مردم از دانش آموزان تا

دانشگاهیان و عموم شهروندان

پرداخت. بخشش حق التأثیف کتاب‌ها،

املاک موروثی در ایران و اعطای جایزه سالانه

آریان پور بخشی از اقدامات مهروزه این

استاد میرز و فرهنگ‌دوست در دانشگاه

کاشان بوده است. برای آن

مرحوم که در

زمان حیات خود

ضمن دارا بودن

روحیه‌ای بانشاطا،

علاوه‌گاه وافری به

علم و دانش نیز

داشت، رحمت

و غفران الهی را

آرزومندم.»



برگزاری «سوگواره شعر فاطمی»

مراسم «سوگواره شعر فاطمی» برگزار می‌شود. این مراسم همزمان با ایام شهادت حضرت فاطمه زهرا(س) روز شنبه ۱۱ (دی) ماه از ساعت ۱۸ در تالار وحدت برگزار می‌شود. این مراسم با اجرای نجم الدین شریعتی و با شعرخوانی محمدعلی مجاهدی، سید محمد جواد شرافت، محسن ناصحی، محسن عرب خالقی، رضا خوشبیدی، محمد غفاری و سید حمید رضا رقیعی همراه خواهد بود.



نظر شجاعی طباطبایی درباره جشنواره تجسمی فجر

سید معوض شجاعی طباطبایی گفت: آیا صرف‌خواهی معده‌ای جوان آثارشان را در جشنواره تجسمی فجر محدود در جایی به نمایش بگذارد و بعد مهده چیز نمایش شود؟ آقای نجاتی پیشنهاد مطرح کرده بود مبنی بر این که منتخب از آثار رادرفضای عمومی شهر نمایش دهیم. حتی خوب است بعضی از آنها تبدیل به محصولاتی شوند که وارد زندگی مردم شود. به نظر من جشنواره هنرهای تجسمی فجر باید آثار هنرمندان را به فروش بگذارد.

به تیتراز دقت نکنید!

چند روز پیش فیلم‌های بخش مسابقه چهلمین جشنواره فیلم فجر اعلام شد، ۲۲ فیلمی که سودای سیمرغ دارند و بسته به تکب و نظرهای داوران، ممکن است نامزدی برندگان شوند. بلاعласه پس از اعلام این لیست، برخی نظرات مختلف منتشر شد و البته همچنان ادامه دارد. بیشتر در این باره که کارگردان بسیاری از فیلم‌ها، نام آشنا نیستند، تهیه‌کنندگان اند، حتی کار به کشف روابط فامیلی و ردیابی انحصار طبلی در سینمای ایران هم رسید و با همین مبانی استدلای، به نتیجه‌گیری‌های شتابزده در مورد کیفیت فیلم‌ها و کل جشنواره هم رسیده و پیش‌بایش آن را بهاری بی‌مرغ دانسته‌اند که سال‌بی‌پارسینمای ایران می‌توان از آن پیش‌بینی کرد؛ به ویژه پس از دو سال خاموشی تلخ و اجباری چراغ سینمای ایران به دلیل کابوس فراگیر کرونا.

به عنوان منتقد فیلم عرض کنم که آچه مبنای از یابی کیفیت فیلم است، فقط خود فیلم است، نه نامهایی که در تیتراز نوشته شده است. تا وقتی فیلم‌های راندیده‌ایم، هرگونه پیش‌بایش، عومنه نه، ناکاره و کم ارزش است و اصل چرا باید این امور را باشیم که پیش از فیلم‌ها، آنها را تحقیر و متروک نماییم؟ حتی برعکس، ستایش پیش‌بایش آثار بر اساس نامداری و پیشکسوشی سازندگان شان را بروی ناموسی تلخ و اجباری خواسته باشد. نهونه‌های دارای باب نیستند، شاید همان نامهای تازه‌وارde هم را غالباً گفتند. سعید روستایی و «ابد و یک روز» که بادمان نرفته و چه بسیار معروف‌ها، فیلم‌های بسازند که باعث شکفت مکوس شوند. معروف‌ترین مثالش هم سعدود کیمیایی است؛ با فیلم‌هایی که در چند دهه اخیر ساخته باشند، این جو این‌جا می‌گذرد. این فیلم‌ها در قرار است در جشنواره امسال به نمایش درآیند، پیش‌بایش مایوس کننده است. چه بسا شاکاری شده باشد و همه خوشحال شویم.

من خود همراه در رسی دوره جشنواره‌ای که از سال ۲۰۱۰ تاکنون تجربه کرده‌ام، خوش‌بینانه در انتظار تماشای فیلم‌های خوب، خلی خوب، حتی شاهکار هستم و معمولاً پس از هر جشنواره، فیلم‌هایی برای انتخاب، وجود داشته‌اند. بارها پیش آمده فیلم‌ی ای را به دلیل ناشایختگی عوامل سازنده و نبود کنگره‌کاری کافی در اهالی رسانه در زمان نامناسب نمایش داده‌اند، عده کم دیده‌اند و بعد پیش‌بینان از وقتی که هر رفته است.

حرفم این نیست که تهیه‌کنندگان از سرمایه‌گذاری همیشند. کشف روابط بینهایان، پولشویی‌ها، سرمایه‌های کنفی، مافایی‌های راندیده از نگاه نهاده اند که تهیه‌کنندگان از سرمایه‌های غیرخصوصی، نیازهای سینمای ایران برای ایجاد فضای عادلانه و شایسته‌ساز است. اما اینها مبنای «نقض فیلم» نیست. اگر فیلم خوبی با سرمایه و روابط بدی ساخته شود، باعث نادیده‌انگاری کیفیت فیلم نمی‌شود. ضمن این‌که خوب بودن فیلم به معنای تبرئه گناهکاری‌های منتهی به ساخت آن نیست، حتی در مدتی که تهیه‌کنندگان مجازات شوند، اما این مجازات به معنای ندیده‌انگاری کیفی فیلم نیست. کمالان که تهیه‌کنندگان شاهکار «دریاهاره‌ای» سال‌ها بعده عنوان متمه مالی در دادگاه حاضر شد، البته نه به دلیل آن فیلم، اصل افزایش کنیم هیتلر، فیلم درخشانی ساخته باشد، فرض محل که محل نیست، جنایات او باید جدا از نقض فیلم که ساخته از زیبای شود و این دو، لازم و ملزم هم نیستند. اجزای مختلف را باید جدا گانه برسی کرد.

اصالت «نقض فیلم» نایاب یا هیچ حاشیه‌ای مخدوش شود. پیش‌نامه‌ی کنم تماشای فیلم‌های جشنواره، نه سازمان‌خواه در دست بگیریم و نه شپور سیمیری و ندیده اند که تهیه‌کنندگان شاهکار «دریاهاره‌ای» سال‌ها بعده عنوان متمه مالی در دادگاه حاضر شد، البته نه به دلیل آن فیلم، اصل افزایش کنیم هیتلر، فیلم درخشانی ساخته باشد، فرض محل که محل نیست، جنایات او باید جدا از نقض فیلم که ساخته از زیبای شود و این دو، لازم و ملزم هم نیستند. اجزای مختلف را باید جدا گانه برسی کرد.

نایابی از چیزی نمی‌ترسیدم» برای مخاطبان

نایابی از چیزی نمی‌ترسیدم» برای م